

Ekimden Efsaneler Söyle Bana

— Yeldegirmeni · 21 Ekim 2024

Ekimden efsaneer söyle bana

Gönül heybesinde taze kavrulmuş nohut, iklim yakasında gül rumuzu olsun

Bir avare esinti dolansın, etekleri sahil dolusu dalginliklara savrularak

Carsi gezmekten yorgun

Dünyayı ağırdan alan dansin beline dolansın isligimin icinden geçen müzik

Yamasi sökülümüs

Sivasi dökümüs

Hayatin pörsüyen burusmuslarına ceperlerden sarkan sarmasıklar

Düserken aska kavrayıp tutunmayı seslensin ve söylesin

Bir an dalginligina gelip kendini biraktığında gazellere karistirmis yaprak

Ömrü bilinmeze terkedilmislik duygusu kadar rutubetli ve ayaz olsa da

Bana sen geldigini söyle cakil tasi atmadan cama

Cigligini icine gömmüs sokaklarda rehin kalmadan

Zile basmadan gri renginin

Ekimin sonu olduysan da bile çoktan,

Kumsaldaki bana giden izi sür, fenerini sen yak senden kasirgasi kopan fırtınanın

Bir haber bırakiver sahil kahvelerindeki elden ayaktan çekilmiş kimsesizlige

Zaten soguklar alginidir yağmurdan akademisyen her ücra,

Her dönemec bir ic sokak.

Fotoromanin kapak kizi sen ol, ziline basmadan ekimin gri genginin
Bize git ve bana ekimden efsaneler söyle
Tenine cicekligini sür sürüstür, bal ve güzelliğin sıcaklığını koy diline mahremine
Seni getir, kimizden biri ol, aska dökül dol , çünkü ...
Her sokak kavsaktan kavsaga sahnesi olmayan bir sinema
Insanlarını icinden bosaltmış duvar kompozisyonu gibi
Buz katmakları altında sığınmış kalmislikten beterdir
Ucsuz bucaksızlığın iliklerine kadar isandığı sirilsiklam kent perçemleri
Yaklaşmakta olan kasım günlerine mübbet sandalyalarla bir dokun bin agit..
Ve yapayalnızlığın önü arkası
Ve üsüdükce kendine sarılan hazan mevsimidir
Seyfi Karaca.....Ekim/24